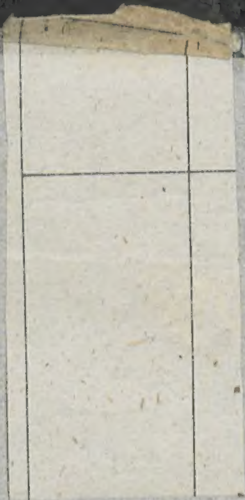

SIEDM PSALMOW SPOWIEDNYCH,

IEDNEGO
Xiążęćiá Luzytánſkiego

Przez

X. MARCINA KVCZWAREWICA
Dźiekaná Sreńſkiego, Plebaná Kucz-
borſkiego.

Wierſzem Polſkim tłumáczone.

W ktorych ráchunek Sumnienia káżdy mieć może/ ná popráwe żyćia ſwego.

Wydáne Roku Páńſkiego 1667.
Dniá 12. Octobrá.

W WARSZAWIE,
W Drukárni Elertowſkiey.

NA KLEYNOT HERBOWY,

Alexándrowych odwag pámiętne Koloſy,
Niech ſławne świátu do tąd wydáią odgłoſy.
Tym mieyſca nie vſtąpi Kolumná w Koronie,
Ktorey OBORSKICH ſławá koronuie ſkronie.
Bo ten DOM ſławie záwſze ſwey wieczność zamierza,
Gdy y w Domu ma Mądrych, y w polu Ryczerzá.

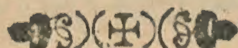
WIELMOZNEMV
Memu Wielce Mćiwemu Pánu, y Dobrodźieio,
IEGO Mći. PANV
ADAMOWI ZOBOR OBORSKIEMV,
Kásztellanowi Liwskiemu.
Z. D. Z.

Aywiekſze sławá ieſzcze w dawney ſtárożytnośći wſzytkim ſobie służacym obmyslilá vkontentowanie, tym ſámym, aby ym Koloſy, Pyramides, y Kolumny wyniosle ſtáwilá ktoreby ych cnot, Madrośći, Meſtwá, y odwag ziemſkiey świadkami zoſtáiac wieczności, one potomnym opowiedaly czáſom. W czym y Zacnego Ich Mćiow Panow z Obor Oborſkich nie vpośledźilá Domu, gdyym sławna sławnych bo Kárdinalſkiemi ozdobna birytami (miedzy ktoremi nie moge zapomnieć Ægidiũ Columnā Kardynala Zakonu S. Auguſtina godnośćia świátu znáiomego] w Włoſkim Panſtwie Kolumnow Kolumne do Polski przyniozſzy, y temu zacnemu dedykowawſzy Domowi, od lat ſześćiſet dziewiećidźieśiat śiedmi trwále y gruntownie w Polſkiey záſádziła Koronie, y nieiáko ia dwá rázy chcac mieć vkoronowáną, zwierzchu oſobliwą ozdobiła Korona, aby tak w iey wyniosłości tego sławnego wyniosłość Domu, świátu prezentowála obſzyrnemu; ktora nie tylko nász Polski okrąg, ale y poſtronne ſnádno widźieć y o Oney słyſzeć mogá Kraie gdy Domu Zacnego Ich Mćiow Panow Oborſkich poważne y odważne dźiła całemu cała gebą światu opowiedá sława, ktora ten fawor Tey wyświadczyla Kolumnie że ią białemu Orłowi Polſkiemu w pierśi ſame włozyla aby ią na pierśiach piaſtuiac gdy z ſwoia wyſoko wylátuie Sławą, y Oney sławe wyſoce wynośił. A że tá Kolumna ieſt w pierśi Orla Polſkiego Temu Domowi od Zygmunta Auguſta z konſen-

...szytkiego Senatu y Rzeczyp. Polskiey przydánego włożona, świád... ...to Przywiley Anni 1557. ręką pomienionego Monarchy Polskiego, wszyt... ...kie° Senatu, y ták wielu Polskiey Korony Dignitarzow, ktorych cáła pagina l... dwie zmieszczonych sustinere może podpisány. Co herbowne szeroce wypisuie pioro. Przez co tesz ta Kolumná Temu swemu z Obor sławnemu Domow sławne iáko de Equo Troiano wydáiac Ich Mćiow PP. z Obor Oborskich, Ciecisżewskich, Leśniowolskich, Wáleuskich, Lackich, Pruszkowskich, Kożuchouskich, Chráplewskich, Nadolskich y innych wysokie [ktorych Herbarzow wysławiáia connotata] Familie, Onym poważne Senatorskie Krzesłá, wielowładne mężney ręce y wysokiego dyrekcyey rozumu Buławy Hetmanskie podáiac, do tych czas zacnemi Polskich wysokich Honorow nie przestáie zdobić dostoienstwámi; zdádząc się że ie prawie iák dziedzicznym zápisáłá prawem áby z tego nigdy nie wychodząc Domu iáko w swym własnym krzewiły się dziedzictwie. Y słusznie, Bo Cnotá, Mądrość y odważne spráwy tákiego záwsze od nieśmiertelney sławy potrzebuia posagu; virtutis ábowiem comes gloria, ktory comitat y tu się snádno znaleść może, bo Ioannes Brigier w swoiey Kronice z Kolumnow Herbu Rościsławá wspominaiac Hrabie, temu zacnemu Comitatum przypisuie Domowi. W Twoim to w Twoim Wielmożny MM. Pánie Kásztelanie Liwski nayduie się Domu z ktorego mądrych Senat Konsyliarzow, Izbá Poselska szczerze y cnotliwie prouidos bono publicoCiues Mársowe Pole bez przestanku odważnych liczyło dawno y teraz liczy Káwálerow; záczym cokolwiek sławy w tym się zacnym náyduie Domu tuum est tibiq; debetur ábyś był oney pártysantē. Do tey tedy ták zaczney świátu Domowey WMći. MM. Páná y Dobrodźieiá Kolumny nabożnemu memu metę náznáczywszy Pegázowi, Lichey mey pracy dicatam & affixam mieć umyśliłē Psalmo dia aby przy wyniosłości tey zacney WMći MM. P. y Dobrodźieiá Kolumny poważniey y znáczniey cáłemu mogłá się præsentowáć świátu. Pod ktorego łáskawe patrociniū z nieudolna praca moia y sam siebie uniżenie poddaie.

WMći M,Mćigo. Páná niegodny Bogomodlcá y Sługá

Interpres Lectori.

L E C T O R.
Quisquis es? attende pietatis principatui
V I D E
Ne sis mundanæ Lusitaniæ Princeps.
N A M
Mundo dum luditur; misera lusoris Anima eluditur, Dei Maiestas impio ludo læditur.
Corporis ludus, Animæ luctus est.
Multi qui in mundo lusere, in æternum non cessant lugere.
Fælix, ludentium & lugentium, Princeps Dauid,
Q V I
Lusit per fragilitatem, luxit per pœnitentiam, lætatur per æternitatem.
Vtinam & Tu
Si quando secutus es ludentem, sequaris lugentem,
Vt sic
Felix tristitia pænitentiæ, vertatur in æuiternum gaudium tibi,
Nam
Si fueris Princeps contritè lugentium, spera inter contritos te fore Principem æternè gaudentium.
Q V O D
Fiat. Fiat.

PSALMI CONFESSIONALES.

PSALMVS I.

Vis dabit capiti meo aquam & oculis meis fontem lacrymarum.

Vt mærore congruo animæ meæ dámna deplorare ſufficiam: adeſt quippe manifeſta & maxima cauſa mæſtitiæ cum antiquos dies cogito: iuueniles Annos conſidero mentis intuitu.

In hâc meditatione defecit Spiritus meus, ſcio enim qualis fuerim, immo qualis fuiſſe non deberem.

Cognoſco qualis ſum, timeo qualis futurus ſim.

Et eò magis timeo, quò minus doleo.

Vtinam magis dolerem, vt minus timerem.

Sed Domine quia iam diu percutis & nondum doleo, iam diu vocas & adhuc non audio.

Iam diu pulſas & cordis mei peſſulum non aperio, circumdant me dolores mortis.

Et cum multis replear doloribus exterius, nullum prorſus qui ad ſalutem operetur dolorem ſentio interius.

Nec ſolos ſenectutis dolores expertior, ſed vir dolorum ego ſum á Iuuentute meá.

W Zdroiu płáczliwym moie kto zánurzy lice/
Kto w kropliſtych łez ſtekách ochynie zrze-(nice.

Abym mogł obżáłowáć duſze moiey ſzkody/
Oiák nie płákáć puſty wſpõniawſzy wiek młody.

Máło nie obumieram gdy w pámieć przychodźi/
Zem był tákim/ iákim ſie cżłeku bydź niegodźi.

Widzę iák we zwierćiedle iákim ieſtem teraz/
Lecż iákim potym będę gdy wſpõnie drżę nieraz.
A im bárziey ná złośći moie nie boleię/
Tym ia bárziey troſkliwy od ſtráchu truchleię.
Zyczę iednák vprzeymie by ſie opák ſtáło/
Bym śilá zá złość płákał á ſtráchu miał máło.
Lecż Boże że choć karzeſz á przećie mie ſtruchá
Nie chcę zdiać: wołaſz; á ia nienákłaniã vchá.
Kołáczeſz á ia ſercá nie otwieram tobie/
Stekam ná to/ y zdam ſie wpul prawie bydź (w grobie.
A lub mie powierzchownie troſki vćiſkáią/
Tych żalow/ ktoreby mie zbáwiły nie dáią.

Y nie tylko mie bol mey trápi ſedźiwośći/
Lecż práwie ieſzcze Mężem bolow od młodośći.

Cunctiq; dies mei laboribus & ærumnis pleni sunt.	Wßytkie dni wieku mego trudem obćiążone/ Z trosk/ vćiskow/ klopotow/ frasunkow złożone.
Et tamen doleo, quia semper dolens dolere nescio.	Ná to lkam/ y bol w sercu mie wiec ják sie śmieści/ Iß boleiac zbáwienney nie vmiem boleści.
O stupendam & ineffabilem Cælestis Medici Sapientiam, & immensam summi Regis bonitatem.	O ćteß śie twey niebieśki Lekarzu mądrośći/ Kto możny nie zadziwi Krolu łaskawośći.
O singulare omnium bonorum Largitoris Beneficium.	Kto wysławi łask twoich niwe ßczedrobliwa/ W ktorey dobrodzieystwo pełne wßytkim daieß
Das enim mihi Dolores ne peream iucunditatibus, & vt discam sine offensione iucundari.	Daieß y mnie boleści/ iednák bez vrazy/ (zniwo. Bym wtrośkach nie zaginał wßcześciu był bez zkazy.
Das dolores temporales ne patiar æternos, affligis corpus, vt salues animam.	Vćiskaß tu docześnie/bym nie ćierpiał wiecznie Trapiß ćiało bys duße zleczył dostatecznie.
Flagellas vt sanes, occidis vt viuifices.	Záćinaß/ lecz záćiecia twe/ y twe postrzały/ Człekowi ginaccemu wracáia wiek cały.
Sed proch dolor: medicinam ex occultâ manu misericordiæ tuæ inuitus suscipio.	Iednak ach mnie nießczeyß że Lekarza mego/ Wzdrygā śie zażyć/ zdrowych lekarstw z reki iego
Et antidotum salubrium dolorū quibus misericorditer in me sæuis, rudis non agnosco.	Przykrych vćisku trunkow/ ktore mi łaskáwie/ Raie dla zdrowia spełnić nie przyimuie prawie
Et quomodo agnosco, si instanter à te peto, vt à me auferas dolores, qui tamen sine doloribus saluari non possum.	Bo lub nie rosteß zbawia/ ale vtrapienie/ Przecie w nim bez odwloki chce mieć przemienie. (mienie.
Quomodo enim nisi per dolores sanabitur, qui per delectationes infirmatur.	Jákoß przez dolegliwość ten ma bydź zleczony/ Kto ßkodliwa na Dußy roskoßa zraniony.
Fac ergo Domine vt doleam, & ecce me salutarem dolorem. Quo tristitia mea vertatur in gaudium, & exultem in salutari tuo dicens.	Tu tedy Pánie piecz/ śiecz/ niechay tu boleie/ Bym przez vćisk zbawienia odnosił nadzieie. Doczesne vtrapienia by mi wieczna daly Roskoß/wktoreyby vsta me ten wierß śpiewały.

Gloria

Gloria Patri & Filio & Spiritui Sancto, Sicut erat in Principio & nunc, & semper, & in sæcula sæculorum, Amen.

Niech chwałe Oycu z Synem/ S. Duchowi/
Przedtym/ teraz/ y potym/ poda wiek wiekowi/ Amen.

PSALMVS II.

FLuunt dies & labuntur anni, sed infelix ego homo, qui post tot animæ meæ labes, post casus grauissimos ac diuturnos nondum resipisco.

PŁynie dźień zá dniem/ przemijáią láta/
Ach mnie nędznemu ćießká Dußy stráta/
Gdy w złych nałogách vstáwne zabáwy
Są bez popráwy.

Nec compungor de peccatis meis, in ea frequenter relabi contemno, ab eis resurgere non curo, noua veteribus & maiora minoribus accumulans.

Z grzechu wstáć niechcę y zá nic mam skruchę/
W złości żyć/ czynię iam sobie otuchę/
Grzech grzechu większy á nowe nad stáre
przebrały miárę

Quid faciam Domine aut quò ibo, cum nouissimum tempus meū uenerit? vbi abscondar à vultu iræ tuæ, aut quo á facie tuâ fugiam?

Coß pocznę Pánie gdźie śię w ten czás schronię
Gdy iuż ostátni puls vderzy w skronie/
Gdźie śię przed gniewē twym człowiek vstoc
Gdy śmierć przytłocz

Cum vocaueris me ad iudicium, & requisieris à me de talento mihi tradito rationem, quid respondebo tibi, aut quomodo negligentiam meam excusabo.

A osobliwie gdy Sąd záczniesz Boże/
Jáki rachunek z Talentu położę/
Jáko wymowię twey Spráwiedliwośći
Moie gnuśnośći.

Cum sederis super Thronum Maiestatis tuæ, & vsq; ad vltimum quadrantem præceperis mihi reddere rationem villicationis meæ.

Kiedy záśiedźieß Thron ná Trybunale/
Każeß Włodarstwa dáć Regestra w cále/
A do halerza spráwić śię iednego
By naymnieyßego

Dicam equidem Domine vim patior responde pro me, quis enim ego sum vt respondeam tibi in iudicio.

Nie mogę więcey tylko śćiskać rámię/
A przecie Boże mow ty/ [illegible] zá mi.
Bo ktożem ia iest ábym cóper mowu
Mogł dáć Sędźiemu

Sed quid si me ipsum respondere

Ale gdy káżeß ábym śię sam spráwił/
A z tych z onego [illegible] ktorych [illegible] wystáwił.

compel

compellas? confusus, territus, ac tremens dicam.

Tu gdy strách y wstyd przymruży powieki
To tylko rzekę.

Nihil Domine perlucratus sum quin imò nequiter & inaniter consumpsi talentum tuum ac bona tua viuendo luxuriosè dissipaui.

Jam nędznik ktorym nie odniosł żadnego/
Zysku z Tálentu mnie powierzanego/
Skarb twoy zagrzebłē w wszeteczności śmieci
Zyiąc ná świecie.

Stultè quidem locutus sum dicés viuendo, rectius enim moriendo dixissem, sed viuere me tunc putabam & mortuus eram.

Lecz głupiem wyrzekł ná świecie żyiący/
Bespieczniey rzekę że vmieráiący/
Bo rozumiałē gdym wpadł wgrob grzechowy
Zem ia był zdrowy.

Quia sine te vera vita mea viuebam: & si aliquado tecum vixi, vix memini.

A ia bez ciebie ktoryś iest Zywotem
Zyłem nie żyiąc/ iezli kiedy potem
Z tobam żył żywot/ nie pámiętám tego
Zyćiá moiego.

Quinimò si vita impij, mors potius quám vita dicenda est, merito dicam quod prius cæpi mori quàm viuere.

Y owszem iezli życie w bezbożnośći/
Smierć iest nie żywot bez okolicznośći/
Zem był vmárłym lub w Zyiącym ciele
Przyznam to śmiele.

Nondum enim quid vita esset perfectè intellexeram, cum iam te vitam vitarum, ac fontem vitæ dereliqueram, & in multis sceleribus ætatem malitia suppleuit.

Co iest żyć/ iesczem nie znał doskonale/
A iużem Fento życia Boże cále
Wzgárdziwszy toba miał niedoskonáły
Wiek w złość doyzrzáły.

Ex vtero Matris meæ egressus non fueram, & iam peccator eram, in mundum ingrediens, peccata in quibus genuerunt me Parentes mei adhuc peccati nescius defleui.

Jeszcze w żywocie Mátki grzeszny byłem/
Ná świat wychodząc ná grzechy kwiliłem/
W grzechach zrodzony lubo ich nieznałem
ná nie płakałem

Nec penitus cessaueram aliena flere peccata: quando propria cōmisi, quæ cognoui & non fleui.

A nie przestawszy cudzych płakać złośći/
Samem się w własne zawziął nieprawośći/
Ktore poznawszy nie płakałem ná nie
Moy wieczny Pánie.

Infans iniquitates colui & pueritiam in quâ purus esse debui, impurus egi; exhalabantque de limosâ concupiscentia carnis & scatebra pubertatis & obnubilabant cor meum.

W dziećinnem wieku złość mi smákowałá/
Nieczystość czyste látá zátłumiáłá/
Pożądliwośćią serce się me ćmiło
Jak we mgle było.

Vt non

Vt non diſcerneret lucem á tenebris & ſerenitatem mentis à caligine libidinis, & ætatem imbecillem obliuioſam ac laſciuam rapiebat voluptas perfida ac doloſa per abrupta cupiditatis, & ebulliebam per ſcortationes meas, in inferis ſatiari deſiderans.

Y tak nieznáiac świátłá prawdźiwego/
W młodośći moiey byłem pełen złego/
W dźiecinnym wieku złość iak wgárcu wrzáłá
W piekło mie tkáłá.

A pueritia veni in adoleſcentiam nec factus ſum citius adoleſcẽs quò citius mea prauitas adoleuit, Et ſylueſcere auſus ſum varijs & vmbroſis amoribus, à quibus abſtractus & illectus flagitiorum gurgite mergebar in interitum & perditionem.

Gdym záś doraſtał iuż młodźieńſkiey pory
Affekt do brzydkiey ćieleſnośći ſkory/
Y ku zgubie wieczney wiodac mnie młodźika
Wiązał w ſwe łyká.

Dies Adoleſcentiæ meæ malæ & nefandæ tranſierant, & pergebam in iuuentutem ſed ad priores reuertebar, quantò ætate maior, tanto vanitate turpior, iuuenis fui & attigi virum, & viguit in me vitium ſemper pro virtute.

Z młodźieńſkich/ meſkich/ lat gdy dogániałem
Do przeſzłych złośći znowu ſie wracałem/
Ták we mnie Męzu niepráwość meżniáłá
Cnotá niżczáłá.

Senui & incanui nec ambulaui in vijs tuis: ſed velut puer centum annorum puerilia adhuc ſenex facio.

Teraz śiwy wiek nádmarſzczywſzy czołá/
Nie prowadźi mie do twoich drog zgołá/
Jeſtem iak dźieciątko dźiecinne prożnośći
Czyniac w ſtárośći.

Vbi ergo aliquando innocens fui vt ſecundũ tempus innocentiæ meæ á te velim iudicari, etiamſi illud cõſtituas mihi ad iudicium? iuſtus es enim Domine & rectum iudicium tuum, reddiſq; vnicuique ſecundum opera ſua.

Kiedyż niewinność we mnie mieyſce miáłá/
Ktora ná Sadźie twoymby mie ſkładáłá/
Gdy będźieſz ſadźił złego y dobrego
Według ſpraw iego.

Ego autem omnia mea vereor, quoniam opera tenebrarum ſunt & operarius iniquitatis fui ab initio.

Ach kiedy poyzrze w wſzytkie ſpráwy moie/
Sadu ſie Boże twego barzo boie/
Bo moy wiek złośći naiemnicza ſłużył
Cnoćie ſie dłużył.

Atq; impiorum ſemitas libens ſemper ſequutus ſum iacui in vitiis, ſicut porcus in immunditijs, & ſicut ille ſiliqnis paſcitur, ſic ego fabuloſis & ſcurrilibus verbis oblectabar.

Drogi nieprawe/ drogi mie były/ (ſgniły
Oslep w złość lazłem iako wieprz w ſmrod
Żyrem mym były nie wſtydliwe ſłowa
Wßeteczna mowa.

Serijs autem & vtilibus contriſtabar: cum operantibus iniquitatem communicabam & cum electis eorum conuiuabar & gloriabar in malitia, qui potens eram in iniquitate.

Kto cnote wſpominał/ nie miał ze mna ſwory
Z niecnota zgodne mie były humory/
Wiec z rożnych złośći ſobiem był vlubił
Bym ſie z nich chlubił.

Excuſare me amabam, accuſare neſciebam, & ingrauabam cor meum: eóq; peccatum meum inſanabilius, quò me peccatorem non eſſe arbitrabar.

Złość wymawiałem nie ſtárżyłem ná nie/
Nie wiedząc że tym barziey duße ranie/
Gdy ſie złym będąc ſprawiedliwym piße
Tym wiecey grzyße.

Nec ſolum medicinam animæ meæ ad mortē infirmanti non quærebam, ſed oblatam recuſabam, & aduerſus eam mihi miniſtrantes animo irreuerenti & infrenito indignabar.

Nie tylkom duſzy lekarſtw nie znaydował/
A o iey zgubę nic ſie nie fraſował/
Lecz y ći co mi Lek zbawienny dali
Tyr otrzymáli.

Arguentes me perſequebar, loquentes verò mihi placentia amplexabar, & in illorum ſermonibus mihi complacui, qui non habebant cor rectum ad te, ſtudui in cōmentis ac mendacijs.

Rechałem kto mi przypochlebił troche/
Na ſtrefuiac ch gniewy były plechę/
Przewrotnik y ten co klamſtwami miata
Był mi za Brata

Et in cunctis dilexi magis tenebras quàm lucem: ecce vitam meam annunciaui tibi Deus meus, hæc eſt ſeries vitæ meæ, in quâ iram tuam merui, hæc reſpondebo tibi cum interrogaueris me de me.

Otoż máß Regeſtr Sędźia Zyciá mego/
Jem ißł w ciemnośćiach pewnym gniewu twego/
J gdy mie o nie ſpytaß rzec przeleże/
A ſiedzniecny Boże.

Sed tu delicta iuuentutis meæ, & ignorantias meas ne memineris

Ale ty Pánie nie bácz mey młodośći/
A wyrozumieć chciey nie roſtropnośći/

Domine

Domine, ne intres in iudicium cum seruo tuo, quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.

Si merare tamen velis, quoniam Deus diligens iudicium tu es, fac mecum iudicium, sed non fac iustitiam & iudica me secundum iudicium diligentium nomen tuum, vt cantem tibi misericordiam & iudicium.

Memento Domine quod licet nequam ego sum, seruus tamen tuus sum, & filius ancillæ tuæ.

Et non ad multitudinem miseriarum mearum sed ad magnitudinem miserationis tuæ aspicias, vt cum propter scelera mea iratus fueris in me, misecordiæ tuæ recorderis.

Vt non in æternum irascaris mihi sed miserearis tribulato seruo tuo vt te laudet anima mea & confiteatur miserationes tuas.

Gloria Patri & Filio & Spiritui Sancto, sicut erat in principio, & nunc & semper & in sæcula sæculorum Amen.

Nie składay sądu bo kto się nań stáwi;
Nikt się nie spráwi.

Jednák iesli chceß sády odpráwowáć/
Chciey surowości proßę pohámowáć/
Niech miłosierdzie bedzie spraw zá dworem
Mych A ssessorem.

Pomnie że lubom złośnik w życiu moim/
Przecie iá iestem Boże sługa twoim/
Jem tey syn coc się służebnica zwała
A Mátka stała.

Do miłosierdzia Boże obroć oczy/
Ktore spraw moich złych mnostwo zákroczy
Kiedy się zgniewaß ná me nieprawości/
Wiedz o litości.

Niechciey bydz Wiecznie w gniewie zápalonÿ
Zmiłuy się proßę nádemna strapionym/
Aby cie moy Duch ná Wieki wysławiał/
I ten Wierß wznawiał.

Oycu y z Oycá Chwała Zrodzonemu/
Tákże y tobie Duchowi Swietemu/
Po wßystkie Wieki nie przestáiac będzie/
Słynełá wßędzie.

PSALMVS III.

HEi mihi misero: quia inimum aduersum me, constitui Redemptorem meum & legem eius contumaciter neglexi.

Iter rectum sponte deserui & sicut

(stepowi
Nędznym człek że hołduiac Swietych przeprawo/zásłużył żołd gniewu Odkupicielowi.

Drogim proßę wstecz puścił/Páßetstieg głosu.

ticut ouis rennens Pastorem suum per loca arida & inaquosa longè lateq; circumactus sum.

Errans in inuio & non in via, aspera quæq; & in accessa penetraui, & vbiq; tribulatio & angustiæ, in viá iniquitatis & perditionis lassatus sū

Et ambulaui vias difficiles quærens requiem & non inueniens.

Quia non te Domine quærebam sed in terrâ sterili & in regione mortis vbi nulla requies, sed labor continuus & afflicto Spiritus inhabitat ibam.

Cum in honore essem non intellexi, sed quasi vnus ex gregibus brutorum, inter lustra ferarum fuit incollatus meus.

In anxietatibus cum voluptatibus moratus sum, & in sentibus cubile meum straui, & obdormiui in interitu, & speraui requiem in tormentis.

Nunc ergo quid agam? quo me in tantis periculis vertam? spes adolescentiæ meæ corruerunt omnes.

Et factus sum naufrago simillim9 qui mercibus amissis nudus enatat.

Iactatus vento, pellago elongatus a Portu, & viam salutis non apprehendo sed rapior sinistrorsum.

Retia mihi disposuit hostis, quocunque ibam, & pedibus meis laqueos tetendit.

Ego autem despexi, & incessi securus inter lubrica, & in peccatis meis mihi blanditus sum.

Owcá zła nie chcac słucháć/ bez rośne° wrzośu,

Po bledliwey pustyni záżywałem chćiwie/
Rośpácżnych spraw zfatygá tor szedłē troskliwie;

Sćieszki przykre przebiegłem á vspokoienia/
Nie miałē gryżaceğ we wnatrz mie súmnienia.

A to z tad żem nie ćiebie szukał mego Bogá/
Lecz gdźie nedzny śmierć smutkiē władnie tā ma
(drogá

Gdyśmi godnośći dawał tegm nie vważał
Alem iak bydle miedzy bydlety śie tarzał.

Przykre w grzechu roskoszy łoże w ćierniu lubie/
W mekách pokoiu szukam, rad zásypiā w zgubie

Teraz gdźie śie podźieie w ktorą kine strone/
Gdy młody wiek w młodośći bierze iuz vrone
Podobny iest Kupcowi ktory w Morskiey burzy
Towar swoy vtopiwszy nágo śie wynurzy.

Przeczne fále od portu dobrego mie zbiły/
W lewo ná niezbáwienną droge zásterzyły.

Nieprzyiaćiel rozrzućił śieći ná me nogi/
Aby ie powikławszy zgubił szyk y drogi.
Tegō nie vważáiac biegł bespiecżnym krokiem
W grzechum sobie pochlebiał/ w zgube szedł z
(toki

Credidi iuuentutem mortis lege non teneri; & hâc fiduciâ deceptus abij post turpia carnis meæ desideria.

Rozumiałē że młodość nie zna śmierci práwá/
Przeto mie w ßeterzności wßelzniálá zabáwá.

Et vltra modum sensualitati habenas relaxaui, sequens eam quocunque me ferebat impetus.

Iß náo zamiar zmysłō mÿ dawßy siebie wwodze
Gozie mna zakierowały po tey ßedłem drodze.

Et dixi insipiens in corde meo quid ante medium de extremis cogitas.

Z tad głupiem w sercu mowił záufawßy sobie/
Jeßczes w pułwieku nie myśl nie myśl nic o (grobie

Longa tibi restat dies; conuerti poteris cum voles.

Jeßczeć dzień nie vpłynał możeß przyiść do tego
Że przeprośiß/ byleś chćiał Bogá zgniewánego.

Sic inueteraui in peccatis, & cõsuetudo pessima versa est in naturam: iamq; velut peccati mancipium catenatus illi seruio.

Tak w grzech zastarzálemu/ natura nałogi
Sa/ ktorym iuß nie służe lecz w petā dał nogi

Et quasi freneticus odiens carnẽ suam dum sibi ipsi manus inferre laborat deliberationis ratione sopitâ

A iák ow co w goraczce sam do śiebie zmierza/
Orężem bezrozumnie w ciało swe vderza.

Sic ego grauius ac periculosius odiui animam meam, siquidem nefarias & violentas manus sibi ipsi iniecit impænitentia cordis mei.

Ták ia nie pokutuiac/ ná mey dußy stráte/
Gonie/sā io prowádzac gdzie grzech ma zapłáte

Et peccandi obstinata voluntas infelicem animam meam proprijs manibus lacerauit & exulcerauit.

Zátwárdźiáłość we złościách nedzna duße moie/
Zdarta y ránna pedzi w wieczne niepokoie.

Atq; ita gehennæ cumulos mercatus in dies magis secundum duritiem meam & impenitens cor meum thesaurizo mihi iram in die iræ

Piekło iey pozyskuiac serce nie skrußone/
Co dzień gniewu przyczynia/na Dni Gniewu one

Vetustum iugum à me excutere aliquando tentaui sed non valeo, quia inhæret ossibus.

Jeżlim chćiał zrzać nałogow iárzmo zástárzáłe/
Nie mogłem bo iuß prawie wkośći me wewrzáłe

O si tandem excidat à collo meo, et te diligam vel sero; excidet quidem si tu iusseris Domine, & auxilium mihi miseris ex alto.

O Boże chćiey ty ie sam z moiey złożyć ßyie/
Złożyß gdy bedźieß raczył chociaż sie w nie w (piie.

 Non

Non merui fateor ſed tu largitor optime, qui ſolem tuum æqualiter oriri facis ſuper bonos & malos.

Nie zaſłużyłe w prawdzie tákiey łáſki żadnéy/
Lecz ktory dobrȳ y złym w ſłōcu łóniſz bez bra[…]

Et indignis etiam non poſcentibus, bona temporalia concedis, quomodo ſpiritualia petentibus denegabis.

Niegodnym proſzacym ćie ſzleſz docżeſne rzec[…]
Iák żebrzacych zbawienia nie maſz mieć ná p[…]
(c[…]

Miſerere ergo mei Deus & imple petitionem pauperis, qui Diues es in miſericordia, ac ſoles in hilaritate miſereri.

Zmiłuy ſie/chćiey dáć mieyſce mnie nędzēgproſ[…]
Ktoryś P. w miłośierdźie/rad folguieſz wgroz[…]

Et purgas voluntatem à conſuetudine mala & exaudis gemitus cōpeditorum.

Ktory cżyśćiſz nałogi złych pożądliwośći/
Grzechem ſpetánych ſłuchaſz gdy żebrzą litoś[…]

Et ſoluis à vinculis quæ nobis facimus ſi non exigamus aduerſum te cornua falſæ libertatis.

Zokowánych złośćiámi ocinaſz okowy/
Gdy ich złey woli nie chce ſłuchać rozum zdrow[…]

Operi manuum tuarum porrige dexteram vt non cum cecidero collidar.

Ty Boże reku twoich chćiey mieć w reku dźiel[…]
By ſie twárdo vpadſzy precz nie roztrácilo.

Et colliſus detrahar in profundum lacum in quo non eſt aqua.

Roſtráćiwſzy nie wpádło w ták głebokie knieie
W ktorych pragnienia w ogniu kropli nie záleie

Libera me de ore Leonis truculenti ad prædam parati, & animæ meæ inhiantis vt deuoret.

Chćiey ſtrzedz duſze mey od Lwá ktoregō ſie łak[…]
Boć iego ná iey z żarćie rozdarta páſzczeká.

Protector enim meus & liberator meus tu ſolus es, & in ſolà miſericordiâ tuà tota ſpes mea eſt.

Gdyż w tobie má nádźieia ktorego opieká/
Szczegulna zbawić może/ mnie grzeſzne człek[…]

Fiat igitur miſericordia tua ſuper me quemadmodum ſperaui in te.

Niech proſze by twá łaſká mie w Opiece miała.
W ktorey ma nieudolność cále zaufała.

Speraui & non confundar, ſed voti mei compos cantabo tibi.

W tobie gdy vfā wiem co że mie nic nie zſtrwoży
Że wziąwſzy to co pragne/zaśpiewam wiecz. Boży

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui ſancto, ſicut erat in principio & nūc & ſemper & in ſæcula ſæculorū, Amen.

Oycu z Synem Duchowi chwała ktora ſłynie/
Przed wieki y ná wieki nigdy nie przeminie.

PSAL-

PSALMVS IV.

NOctes meæ in mærore transierunt, & terroribus me agitant innumeris, conscientia concutit insomnem & velut gladio ancipiti, ab ea vulneratur torqueor.

TEsckliwe nocy przechodzą w niespániu/
Serce w vstáwnym trzymáią lekániu/
Sieczę sumnienia práwie raz wraz smetny
Miecz obosieczny.

Somnus meus varijs illusionibus turbatur, non mihi quietem afferens, sed laborem; in cogitationibus meis pernocto & cum defessus conor dare palpebris meis dormitationem, illico somnus recedit ab oculis meis & in doloribus dormio semper à diurnis curis, inquietâ lassitudine excitatus, & efferuent omnia interiora mea absq; requie.

Spię niespiąc nie znam y we śnie pokoiu/
Zdziennych spraw przez noc myśl nie oschnie znoiu
Choć oko zmruzę leżę iák strzepány
Gdy zewnątrz ciány.

Abominabilis factus est animæ meæ cibus ante desiderabilis, potus meus cum fletu miscetur, & confusio ante oculos meos est ruborque in genis meis cum recordor quam grauiter te offenderim Deus meus & quam varijs modis, viribus meis ac donis tuis abusus sum.

Picie w pił z pláczem/ mierznie smák potráwy/
Miásrey wstydu nie strawone zápráwy/
Gdy wspomni Boże żem się w złość wysilył
W łásce twey zmylił.

Dies meos in vanitatibus prodegi, consumpserunt me curæ immortales, & insensatis cogitationibus huc & illuc distractus, irreparabilem feci temporis iacturam, somnia mihi multoties fingebam & gaudebam.

W prożnoścím gubił dni me/ gdy troskliwe/
Tam y sam myśli chodziły bledliwe/ (wił
Snym zmyślał/ y w tym ciesząc się bá-
Czas drogi trawił.

Euanuiq; delusus in vanitatibus & deliramentis meis, ascendebam vsq; ad cælos & confestim descendebam vsq; ad Abyssos: & dū Abys-

Fantázy pełno/ ktore mie nisczyły/ (ściły.
Gdy w obłok wznioszy/ zas wprzepaść spu-
A tam gdy Ochłań Ochłani wołáli
Duszá truchláłá.

tus Abyssum inuocat, contabuit in malis anima mea.

Et computrui coram oculis hominum, optabam impossibilia, & phantastica illorum fruitione, similis factus sum dormientibus, qui è somno surgentes nihil inuenerunt in manibus suis.

Ná pośmiech ludzki niepodobne rzeczy/
Myśli me często miewáły ná pieczy/
Byłem iáko ow co iest przez sen Pánie
Nędzarz gdy wstánie.

Vilis ego sum vermiculus, & tamen nunquam me Domine cognoui, sed erecto supercilio me solum super omnes exaltaui, temereq, iactaui verba mea & in iactantia sapientiam esse existimaui.

Będąc iák robak co go w ziemi grzebo/
Gorniem sie nośił/ á prawiem pisał w niebo
Wysłowániem sie sposobił bym był v káżdego
Mian zá mądrego.

Infestus fui socijs meis, & multis saepe iratus, absque causa contumelias irrogaui, abhorrui patientiam & dilexi iram.

Sercem gniewliwe miewał ku bliźniemu/
W gniewiem złorzeczył często niewinnemu/
Zmilczeć nie vmiem/ bom ná obrzydliwy
Wrzask w gniewie chćiwy.

Nec causa suberat & irascebar, seruis atq, familiaribus meis immo & mihimet indignatus maledixi.

Sług y domowych sukałem bez winy/
Choć mi do gniewu nie dáli przyczyny/
Siebie sámego gdy vstá kląć wszczęły
Vszy aż schnęły.

Et amicis meis cum ludibrio exprobraui, aduersitates meas inuitus tuli, & magis in homine quam in Domino confidi.

Vrągam często y Przyiaćielowi/
Chce bym nie podległ nigdy vćiskowi/
Nadźieia záwsze w człeku abo w brogu/
Moiá nie w Bogu.

Impatiens veritatem audiui, & in furore sapientibus respondi, aspiraui libenter ad iniurias & vindictas & vltionē Deo nunquam reseruaui.

Prawdá mie w oczy kłołá z obrzydzeniem/
Mądrych gárdźiłem zdrowym nápomnieniem/
Bogum nie zlećił krzywd mych lecz zakałem
Pomsty pałałem.

Aduersus tuentem suam causam exasperabar: nec responsio mollis aut virlenis complacebat. In litibus & contentionibus recreabar, & inimicitias ac discordias maleuolus saepe inter fratres seminaui.

Ná niewinność szarkałem obronę/
Vchám ná słowá nie skłániał zmiękczone/
Poswar mie ćieszył/ nienawiśćim gnaty
Kładł miedzy bráty.

Salu-

Salubria & recta Conſilia auribus percepi, ſed diſciplinam non apprehendi, Conſiliarios prurientes auribus placido aſpiciebam vultu, libero vero animo loquentes mihi, longe faciebam à me.

Zdrowych rad záwſzem ſłuchał nie ſłucháiąc/
Dobrych y ſzczerych Ráycow oddaláiąc/
Ci tylko co mi ládáco báiáli
Bliſko mnie ſtali.

Egentibus manum non extendi, & cum eſurientibus panem meum non comedi, in plateis iacebant leproſi & mendici ego autem tranſibam auertens oculos ab eis ne cõmouerentur viſcera mea, & miſericordiâ commotus eleemoſynam darem eis.

Przećiw potrzebnym ręká ma ſkurczona/
Łaknącem chlebá ſztuká zágáiona/
Jáłmużn dáć nie chcąc gdźie ſie żebrak zboczy
Odwracam oczy.

Debitum mihi mutuantibus non ſolui, & vt inordinato appetitui parerem ære alieno me grauaui, ad illicita patranda diues eſſe concupiui, ad officia verò pia ſemper me pauperem oſtendi.

Długum nie płácił choć mie oſtáło ná to/
Gdźie nie potrzebá rozrzucam bogáto/
A ná funduſzow pobożnych załogi
Záwſzem vbogi.

Et quod pietati defuit, concupiſcentiæ meæ affluenter abundauit, in commeſſationibus, & conuiuijs vltra modum lætatus ſum, & naturam paucis contentam inſatiabili voracitate viriaui.

Pobożność żebrak/ żądza v mnie Páni/
Rozrutny Bánkiet mił/ choć duſze ráni.
W náturze co chce w miáre abo máło/
Nazbyt ſie tkáło.

Venter meus fuit quaſi Deus meus & gloria mea in pudendis eorum qui terrena ſapiunt. accuratiores & ſuauiores cibos exquiſiui, & obtentu neceſſitatis obumbraui ſæpe negotium voluptatis.

Brzuchowi wołánie iák Bożkowi ſłuże/
Gdźie wſtyd tam oká bez wſtydu nie wtużę
Zapráwne paſty gdy roſkoſznie żyłem
Potrzebą chróćiłem.

Cum adulteris portionem meam poſui, & cum mœchis familiaris conuerſatio mea fuit: in ſanguinibus immoderate verſatus ſum, & iumentis inſipientibus compara-

Cudzołożnik Brat/ nierządnik kocháný/
Między krwią wſzelaką ná złość wyuzdány/
Żyłem iák bydło. To rzec wſtyd ieſt oczył
Co niewſtyd zbroczył.

Tus-

tis, adeò me in hoc vitio prostrauit, vt pudeat dicere, quæ non puduit fecisse.

Jezyk y vcho prozności służyło/
Z tegom się chełpił czego y nie było/
Z cudzych vst y swych mało mi się zdało
Násycáć chwało.

Vanitati aures & lingua mea seruiebant, dum per illam impinguabat caput meum, oleum peccatoris, & per hanc sæpe suppleui, quod in laudibus meis alij minus fecisse videbantur & cum opportunè poteram tradere alijs, laudes meas, & meo & alieno ore semper gestiebam prædicari.

Miały mię od twych roskoszy wyganiáć/
Swieckie vćiechy zá własnego Bráńcá/
Ktorych cokolwiek świát ma ná swoy dworze
W mey były porze.

In omni deniq; genere deliciarum sæculi, à delicijs domus tuæ longe lateq; exulaui.

Jeśli mi sądu lub śmierći zabrzmiała/
Trąbá/ y z głębi tych vćiech wyrwałá/
Wnet/ wnet/ záś do nich iák pies do wymiotu
Szedłem bez wrotu.

Et si quando metus mortis ac futuri iudicij socordiam meam excitabat, & me a profundissimo voluptatis gurgite ad horam reuocabat, subito tanquam canis ad vomitum reuertebar.

W tych obumárły/ iescze do tąd żyie/
W iárzmo śmiertelne moię dawszy szyię/
Do śmierći pędzę/ á śmierć w zaiem do mnie
Pędźi ogromnie.

In ijs mortuus adhuc viuo, & in morte manens, ad mortem festino, eamq; cum festinatione quoq; venientem ad me video.

Lecz miłośierdzie niechay twe pośpieszy/
O dobry Boże y naprzód mię vćieszy/
Niżli nástąpi dźień gorzki dźień drżenia
Dźień vtrapienia.

Sed cito anticipent me misericordiæ tuæ Domine, priusquã veniat dies illa terribilis calamitatis & miseriæ dies magna & amara valde.

Niech śmierć doczesna kiedy mię ztrawi/
Ná tamtym świećie/ żywotá nabawi/
Bym twoie hoyne vznánie bez miáry
Wysławiał dáry.

Vt tametsi moriar, & viuam, & enarrem miserationes tuas super omnia opera tua.

Respice Domine, & vide quomodo anima mea iacet in concupiscentijs suis paralytica & ab eis male vexatur.

Obacz mey Pánie mey párályży duszy/
Jak zárażona nic sobą nie ruszy/
Niechże złych żądzy/ (w ktore opętána)
Będzie wyrwána.

Erue eam de visco tenaci mortis ...t tibi soli, qui solus vita es, inhæ...ear, & relictis omnibus sequatur te ...ui es super omnia. Dic animæ meæ ...omine Deus salutis meæ, Salus tua ego sum, fiat tibi sicut vis.

Fac audire me hanc vocem tuam ...ocem exultationis & salutis, vt cur...am post eam, & apprehendam te, ...pprehensumque teneam nec dimit...tam donec me sanum dimiseris.

Ad quem enim præter te infir...mus ibo, vt curet me? aut quis ...oterit sanare infirmitatem meam, ...isi qui propter homines & propter ...umanam salutem descendit de cælis ...t sanarentur á languoribus suis.

Quis viuificare poterit nisi qui ...ortificat & viuificat omnia? quis ...aluare poterit nisi tu Deus meus & ...aluator meus in tempore tribulati...nis? salua ergo & viuifica me, qui ...ita & salus æterna es omnium in te confidentium.

Tibi autem initij experti sine fi...e gloria, tibi laus, & honor, tibi ...gis adoratio, tibi gratiarum actio ...fons perennis misericordiarum.

Procul enim á te recesseram & longeui fugiens: & tamen ægro ...gienti, dum te vocat, præsto ades, ...ulsq; et salutem tribuis quam ge...itum audies,

Sufficit enim velle sa...ari, vt sanes velle viuere, vt vitam ...ræstes, & in benedictione dulcedi...is tuæ præuenis desiderium pecca...toris seipsum cognoscentis.

Wyrwi ia z ylu śmierci niech sie wklei/
W ciebie gdźie doydźie żywotá nadźiei/
Jam iest twoy żywot/ masz go ná żądánie
Rzecz duszy Pánie.

Niech ták wesoły słysząc głos zbáwienia/
Obłápiwszy ćie weźmie przewinienia
Odpuśt/ y twemi ćiesz on bede słowy
Zem ia iuż zdrowy.

Do kogosz mam iść iesli nie do ćiebie/
Ktorys sie dla nas nie ośiedźiał w niebie/
Lecz z stąpił po to/ áby twá opieká
Zdrowilá cżłeká.

Kto bowiem żywot przywroćić mi może/
Ty co w twych reku śmierć y żywot Boże/
Zbaw mie w vćiskach/ wszák zbawienie máią
Ci coć vfáią.

Zá toć cżeść wieczna/ wiecznie bedźie trwáłá/
Końca twá nieżna/ y początku chwáłá/
Tobie dźiek cżynie z vniżona modło
Dobroći źrodło.

Ze odległego zbiega cżeć dálece/
Záwołam ná ćie masz w bliskiey opiece/
Chorego wprzod niż vsłyszysz że stekа/
Twa zdrowi reká.

Dosyć choremu chćieć áby był zdrowy/
Do vzdrowienia grzesznegoś gotowy/
Wprzod niż vpragnie twa go słodycz racży
gdy sie obacży.

Dicam

Dicam ergo tibi Domine & ſufficiet mihi, iniquitatem meam ego cognoſco, & quid eſt cognoſco, niſi ſanari volo? & vnde cognoſco quoniam conturbata ſunt omnia oſſa mea, & anima mea turbata eſt valde à peccatis meis.

Dosyć mi tedy zawołáć do niebá/
Że znam złość/ á znać nie inaczey trzebá/
Tylko chcieć być zdrow/ ſnádno grzech znáć mo
kogo grzech porz

Ecce iam iniquitates meas pono in conſpectu tuo Deus meus, vt cures & ſanes animam meam quia peccaui tibi.

Otoſz przed twarz twe kłádę złości Pánie/
O chorey Duſzy proſzę miey ſtáránie/
Abyś ią zleczył/ bo znam to do ćiebie
Żem gniewał ćiebi

Sicut enim non volens Deus iniquitatem tu es, ita non vis mortem peccatoris, ſed magis vt conuertatur & viuat.

Abowiem choćiaſz nierad widziſz złości/
Grzeſznemu ginąć nie daſz z twey litości
Lecz chceſz by ſię wſzcż z grzechowey parow
Wrócił/ był zdrowy.

Non enim mortui laudabunt te Domine, ſed nos qui viuimus benedicimus Domino, & confitemur ei, quoniam Bonus, quoniam in ſæculum miſericordia eius.

Gdyż nie ći co złą wiecznie śmiercią zmárli/
Ale ći co ſię do żywotá wdárli/
Będą wyſławiáć miłośierdzie twoie
Płynne w wiek zdroi

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto, ſicut erat in principio & nunc & ſemper & in ſæcula ſæculorum Amen.

Chwała bądź Oycu/ Chwáłá y Synowi/
Chwała zarowno świętemu Duchowi/
Przedwieki byłá/ będzie y ieſt ninie
Nigdy nie záginie

PSALMVS V.

Miſerias meas tibi Domine reuelaui non vt tibi notas faciam vias meas.

Vćiſkić Boże moie przekładam odkryte/
Nie przeto/ byś miał drugi me nie známienia

Qui omnes ab initio præuidiſti & omnes greſſus meos dinumeraſti: neſi enim abſcondita tenebrarum, & oculis tuis nuda & aperta ſunt omnia

Ktory wieſz wſzytkie ściezki/ liczyſz me ſtopienia
W ktorego oczach ſkrytość nie zna zaćmienia

Ipſasq; non modo cernis, ſed & diſcernis cogitationum latebras & medullas affectionum.

Ktory głębokie widziſz myśli táiemnice
Sekret affektow pod twe poopada źrzenice.

Sed de

Sed detego, vt tegas, ac protegas, reuelo vt abscondas humiliatamq, & contritum Spiritum in me agnoscas? & per huius oblationem Sacrificij & tibi omnium gratissimi propitius mihi sis ac parcas peccatis meis.

Lecz odkrywam oznaymiam byś pokrył ochronił
Pokora iak ofiára grzech z niosł łáskę nie bronił

Multa dixi & quidem grauia sed pauca hactenus commemoraui.

Ták mi się zem powiedźiał śilá rzeczy zdáło.
Głownych lecz gdy przypomnie widzę że to máło

In pluribus enim pungit me vermis conscientiæ meæ. vtinam rodat putredinem.

Abowiem ieszcze wśilu mol sumnienie gryźie
Boday wtegosz gryźienia zgniłość byla ryźie.

Vt rodendo consumat & ipse pariter consumatur, nec foueri incipiat in immortalitate: sed mordeat ut moriatur, & paulatim desinat mordere mordendo.

Zewnetrzna/ By ia źracy śiebie wiecznie strawił
Jedząc vmierał/ gryząc mnie gryzni pozbawił/

Sed heu mihi, quia cum finem me fecisse puto, in annunciandis malis meis, tunc cogor quasi denuo incipere.

koniec
Lecz ách gdy mniemam zem iusz wypowiedźiał.
Złości; asz Widzę nowy iest pámięci goniec/

Et memoria mea plena spurcitiarum abundantius alias atq; alias recolit sordes.

Ktory w Reiestrze swoim/ obrzydłośći srogie
Nowe á nowe czyta nád to bárzo mnogie.

Peccaui enim super numerum arenæ maris.

Nad piasek bowiem ktory Neptunowie wodńi
Morzê pokrili; większe moich mno stwo zbrodni.

Etsi mihi centum sint linguæ oraque centum, vix è mille millibus vnum referam.

Bo choć by sto Języków y sto vst mowiło
Z tyśiąca wiecby ktore ledwie wyliczył o.

Id tamen dolorem meum auget quod omnes transactas fœditates meas & carnales corruptiones animæ meæ reminisci non possum.

Zjednak wszytkich Ciálá sprosnośći pámięći/
Nie zwiodę do vznania/ to mię bárzo smęći.

Dum enim noua comitto crimina veterum obliuiscor, sed quæ recordor non silebo.

(wie
Zwietrzalá stárych pámięć gdy śię w nowych bá-
Zbrodniach lecz co wiêcz tobie Boże iáwno stáwię.

Non quod amplius ea amare v-

Nie dla tego bym miał wnich iákie vkochánie/

lim, ſed vt te validiſsimè amem, Deus meus.

Łeżbym ſie w ſámym tobie mogł zákocháć Páne.

Et vt recolenti vias meas nequiſſimas in amaritudine cogitationis meæ dulceſcas mihi dulcedo non fallax, dulcedo amabilis, dulcedo fælix, & ſecura.

By obrzydła drog gorzkość wſpominájąc ſobie/
Boże ſłodyczy prawą mogł ymák vczuć w tobie.

Amica itaq; mihi fuit inuidia & charitas inimica.

Licże tedy wyſtepki przyiaźń mie brzydźiłá/
Zazdrość zás nieprzyiázna twiała wſercu miła:

Regibus & Principibus atq; Eccleſiæ miniſtris detraxi, & momordi eos mendaci ſuſurro

Krolow/ Xiążąt/ y co im B. Kośćiołow ſpráwe
Zlećił/ Językà złoſnym śiekłem żadłem ſławe.

Iuſtorum laudes & merita denigraui & impiorum facta approbaui.

Gdy kto pobożnych chwalił/ iá te ßpećił chwały/
Złych złe ſprawy zogrodkà v mnie chwałe miały

Si quando de probis hominibus ſermo erat, obijciebam fallas maculàs & occultos eorum defectus propalabam.

W dobrych niecnoty wmawiał kłámliwie ze złości
Przed świátē ßerzelem ich ſkryte vłomności.

Atq; in leuiſſimis quaſi de grauiori crimine, apud alios accuſabam.

Máły vpadek w wielkim kładłem kryminale/
Wßytkim to obwießczałē/ chcac ich zgubić cále

Si vero contra prauos infamia laborabat, repente exiles virtutes eorum concionabam.

Jeźli ſie zás wyſtepki ßerzyły w nieſławie/
Máła cnote chrzcząc wielką/ ſprzyiałē złych ſpráwie

Et merit s ecs dipr toribus ſe anteferebam, ſicq; maioris eis ruinæ cauſa fui.

Zły wßedźie przod dawałē broniacy ich chćiwie
W ſławie dobrych/ w zbáwieniu złych gubiłē żywie.

Si videbam furem, currebam cum eo & cum nequitiam meam conſumarem aduerſus filium Matris meæ ponebam ſcandalum.

Złodziejacy gdy ſławe kradł/ w iedne bieglē droge
Złem oſławiał iak Brata/ tak Sioſtre nieboge.

Et á càlumnia & fraudibus conſanguineis meis non parcebam.

Krewnych oſławá záwße ná końcu iezyká/
V mnie była gdym onych plotł wnieſławy łyká

Optaui proximo meo infelicitatem & ærumnas, & in ſolâ morte illius ſpem meam collocaui.

Życzyłem by w nießcześciu oglądał bliźnego/
Wßytkē nádźieie moie kładł w śmierći onego.

Innocentium Cauſam non defendi & nocentibus quaſi de ſrum cruciatibus, gaudens improperaui.

Niewinnych nie broniłē/ winnym vrągałem/
Gdy ćierpieli zá wine; z nich ſie náśmiewałē.

Multos

Multos temerè culpæ reos esse iudicaui & in oculo Fratris mei modicam festucam videns. in proprijs oculis magnam atq; crassam trabē non sensi.

Skorym był w posadzeniu/w Bratnim oku małe
Zozbłom vyzrzał/nie chcac widziec ze wmȳ bel-(kō całe.

Acediam tanquam Matrem meam colui; fuit otium mihi Frater.

Ospáłość w nabozenstwie zá mátke mi byłá/
Proznosc zás iák rodzony Brát mi záwße miłá.

Et fugi omne honestum exercitium ac laborem . torpebam per dies & de quotidianis in me locatis beneficijs, grates Deo meo non reddebam

Gnusność tā bydz nie dałá gdzie świete zabáwy
Bogu nie dziekowałem zá to ze łáskawy.

Quam raro vero per noctes in lege tuâ & in mirabilibus tuis, meditatus sum, tu scis Domine, insomnis sæpe totam noctem duxi.

O twych iákem nie cżesto myślił cudách Boze?
Sā wieß choć mie nie senne w nocy miało łoze.

Et cum mens mea huc atq; illuc ab vno te vagaretur in multa nullibi occurristi ei.

Tu myśl do wielu błedna od ciebie iednego/
Gdy ßłá nie dałeś oney pośiłku zadnego.

Sine te ad lectum accessi, sine te in lecto cubui, sine te à lecto surrexi: sine te illuxit dies; sine te tota nox pertransijt.

Bez ciebiē sie kładł wpościel/bez ciebiē miał spá-(nie/
Bez ciebiem wstał/bez ciebie zßedł zmrok y świ-(tánie.

Et ideo sine te semper fui, quia mecum semper fui, qui longe absum à te in tenebroso affectu meo.

A przeto bez ciebiem zył zem zył záwße z soba/
Odłączony od ciebie chmurnych zadz choroba.

Si forte tamen veniebas mihi aliquando in mentem & mirabilia tua opera considerare incipiebam.

Gdyś iednák do mey Boze przychodził pámieci/
Y o twych cudach myślić zawziely mie checi.

Subito sarcina sæculi (velut somno assolet) dulciter præmebar.

Záraz świeckiey mgły tłomok(iáko zwyczay sno-(wi/
Spác słodko kazał/ tłocząc głowe ku łożkowi.

Et cogitationes quibus meditabar, in te similes erant conatibus expergisci volentium, qui tamen superati soporis altitudine remerguntur.

A myśl k tobie kierowena była tym podobna/
Co iu głowa wstać nie da ze snu niesposobna.

De rebus conscientiæ meæ sæpè

Chociam zámyślał cżásem roztrząsnąć sumnienie

ordinare propoſui ſed deludit me ſemper dies præſens ſub expectatione futuri.

Dźien zá dźien odkładáiąc ßło to w zápomnienie.

Supra fragile ac fallibile fundamentum innixus ſum, & baculo arundineo atq; infracto incubui: & dum in eo confiſus putaui me firmiter ſtare, cecidi in ignem, & agnoui cadens, quàm debilitèr ſtetiſſem.

Ták ſtába wſpieráiąc ſię trzćiną/ ćießko padłem
A vpadßy vznałem że w puł ogniow śiadłem.

Inhiaui ſiti inextinguibili honoribus ac lucris, & in his cupiditatibus ſæuiſſimas paſſus ſum difficultates.

Godnośći zyſki lubo zſátyga y praca/
Niewymowna w nie ſerce chćiwośćią kołáca.

Quilibet incompoſitus, & indiſciplinatus mihi amicus erat, & venam amicitiæ coinquinabam ſordibus concupiſcentiæ, candoremque eius obſcurabam.

W kim ſtátku páß/ z tym záwße mile towárzyßył
Toßczery był/co w puł zła ze mną żądza grzyßył

Tartarea libidine rapiebant me ſpectacula theatrica, plena imaginibus miſeriarum mearum & fomitibus ignis mei.

Widowiſkám záwße rad z chęćią widźiał tákie/
Co złych żądz ognie we mnie niećiły wßelákie.

Nec ſolum aditum morti non obſeraui, ſed etiam feneſtras ei aperui.

Y nietylko przed śmierćią tą co gubi duße/
Nie zapierałem Bramy ále przyznáć muße.

Fueruntq; ſingula membra mea fæneſtræ ſingulæ quibus mors ad animam meam intrauit.

Zem y okná otwarzał to ieſt członki moie/
Ktoremi śmierć wchodźiła w dußy mey podwo-
(ie.

Et ſic ſubeuntibus nouis, vetuſtas ſordes minimè expurgaui quin potius multa horum in me germinat e ruunt peccata.

A ták do ſtárych nowe przykłádáiąc złośći/
Vſtáwnie w ſobie nośił złey płod niepráwośći

Propter quæ à facie tuâ eiectus ſum, Deus meus & à tuæ præſentiæ conſolatione deſtitutus quaſi in deſperationem corruo ignorans quo vadam.

(Twarzy/
Ztąd z twych łáſk wydźiedźiczen/ zarzucen od
Bożiebym ßedł niewiádomość/rozpácz we mnie
(zarzy.

Sed quo

Sed quo â te recedens ibo? aut quis in faciem meam aspiciet si tuam auerteris á me, & velut reprobatum tuo me priuaueris conspectu.

Lecz do kad sie obroce y kto weyzrzy ná mie/
Jesli twey B. łáski mnie odbierzesz známie.

Odiosus procul dubio ero omnibus hominibus & tanquam vagus ac profugus in terrâ.

Jáko wygnániec błedny bez pochyby bede/
W nienawiść wszedzie trafie/gdzie kolwiek zásie(de.

In opprobrium & derisionem ero eis dum quæsierint à me vbi est Deus tuus & quare repulit te á se.

Káždy mie pálcem skaže y w oczy wymiece
Mowiac gdzie B. czemu cie nie ma w swey o(piece

Quid igitur faciam miser, cum me á protectione tuâ alienum, & in medio inimicorum meorum, aduersum me fortiter pugnantium à te derelictum intuear.

Coš pocznę ták od ciebie bedac pogárdzony/
Nieprzyiaciół gromádą zwáwych otoczony.

Faciem tuam Domine requiram, & vultum tuum gemebundus deprecabor.

Poyde zás łáski szukáć przed twoie oblicze/
Bym twarz twoie vbłagał płaczliwie záryczę.

Ne derelinquas me, & ne declines in ira á seruo tuo.

Abyś mie nie opuszczał w moim vtrapieniu/
A nie chroniąc odemnie miał w swey łáski cieniu:

Me etenim tanquam fugitiuum sequuntur omnes inimici mei vt cōprehendant & occidant.

Gdyż nieprzyiaźni zewszad iak zbiegá szkaluia/
Chcac mie vsidlić/ śmierć mi pewna obiecuia.

Et ideo ad te quem fugi, confugere me oportet Deus meus fortitudo mea, refugium meum & virtus mea in die tribulationis.

Wiec od ktoregom vciekł/ vcieke do tego
Vcieczko vtrapionych ciebie Boga mego.

Sicut enim non est Deus absque te ita & abſq; te non est Saluator.

Gdyś iáko niemász Bogá innego nád ciebie/
Tak też y Zbáwiciela tyś sam tylko w niebie.

Tu ergo Domine qui omnes miserias meas nosti, & à quo figmentum fragilitatis meæ non est absconditum proijce post tergum tuum omnia peccata mea.

Ty tedy Boże ktory wiesz me doległości/
Weyzrzy na swa lepionke stáw me wtyle złości

Et iniquitatum mearum antiquarum ne memineris, sed saluum me fac secundum misericordiam tuam

Niech mych dawnych twa pámięć wystepkow (nie goni/
Niech z nieprzyiaznych wyrwie mnie gdzie toni

ex omnibus perſequentibus me, & libera me.

Quoniam non eſt qui redimat, neque qui ſaluum faciat, niſi tu Domine qui ſalvos facis omnes ſperantes in te.

Bo niemáß ktoby wyrwał tylko ty co vmieß/
Wybaczyć temu kogo (żeć vfa) rozumieß.

Et liberas pauperem à potente & de manu fortiorum eius.

Y vbogiego dźwignieß z Potężnego reki/
W roſkoß mu obracaiac vtrapienia meki.

Ne abſcondas ergo Domine à me faciem tuam, ne deſpicias me Deus ſalutaris meus, firmamentum meum & liberator meus.

Swietego tedy nie kryi oblicza moy Pánie/
Niech vpadki me weſprze twoie zmiłowánie.

Quoniam pauper & inops ego ſum nimis: oculi autem tui in pauperem reſpiciunt.

Bom ieſt żebrak y nedzárz á tym ſie nie brzydźi
O ko twe święte/ owßem vbogich náwidźi.

Et ſi iuſtitia tua me quæſierit abſconde me in ſinu benignitatis tuæ.

Spráwiedliwość ieżliby twoiá náſtampiłá/
Spraw by mie na twȳ łonie łaſkáwość vkryłá

Qua me ferens longaniniter ad pœnitentiam inuitaſti, longanimis enim es, patiens, & multum miſericors atq; præſtabilis ſuper malitia.

Ktora długo folguiac pokutnym mie czyni/
Łaſkáwie bowiem ćierpiß choćżi kto záwini.

Quinimo nihil tibi magis proprium, quam miſereri ſemper & parcere.

Jákoß w twoich właſnośćiách tác naybarźiey (ſłuży)
Mieć miłośierdźie nad tȳ coć ſie grzechē dłuży

Et ideo omnium miſereris, quia omnia potes, & diſſimulas peccata hominum propter pænitentiam.

Dla tegō wßyſtko mogac/wßyſtkim ſkracżaß káry
Y na pokutuiacych grzech patrzaß bez ſpáry. (kich piecży)

Parcis autem omnibus, quoniã tua ſunt Domine, qui amas animas

Przepußczaß wßytkim/ktory w ſwey maß wßy
Duße wiecey nad wßytkie lechnacy rzeczy.

Conuertere ergo ad me conuerſum ad te, & eripe afflictam animam meam de omni anguſtiâ

Wiec ſie wroc ku mnie bom ſie ia wroćił ku tob
Wyrwi z vćiſku Duſze/ ia vfia ſpeſobie.

Vt repleatur os meum laude, & dicat tibi Benedictus Dominus, qui non permiſit me dari in captionem dentibus aduerſariorum meorum.

Być záſpiewáły mowiac Tobie Boże dźieki/
Żeś z nieprzyiaćiol moich wyrwał mie paſzczy

Niſiquia Dominus mihi adiu-

tor fortè viuum deglutissent me:
Anima mea sicut Passer erepta est de laqueo venantium.
Laqueus contritus est & ego liberatus sum.
Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto, sicut erat in principio & nunc & semper, & in sæcula sæculorum Amen.

Byśmi nie ty obrońca ziedliby mię żywie/
Ktorzy iáko ná ptaká sidłá stawiá chciwie.
Sidłás ty im sam Boże wszechmocny zepsował/
Mnie z nich oswobodziwszy wolnościa dárował
Za toć chwałá ná wieki w Troycy iedynemu/
Oycu z Synem/ Duchowi zarowno świetemu
Amen.

PSALMVS VI.

ME miserum quid agam, quia singularis ferus depastus est animam meam & factus sum in prædam inimici.
Omnibus me spoliauit Bonis quibus tu me Domine ornasti, & coram te timeo nudus apparere.
Diues ac decorus à facie tua egressus sum, & abij vagus post sordes in viâ corruptâ & in prauitate cordis mei & denigrata est anima mea super carbones, & immutatus color eius optimus.
Et qui croceis nutriebar amplexatus sum stercora: adeoq; vilibus peccatorum vestibus indutus, meipsum exinaniui ac deformaui.
Secundum similitudinem præuaricationis Adæ,
Vt in imagine in quâ Domine creasti me, tibi iam cognitus non sim, & quasi scabiosam quem inter oues pascuæ tuæ me cõmorari non permittas.
Quomodo ergo ad præsentiam tremendæ Maiestatis tuæ, in cuius

NEdznik co pocżnę/ gdy ośierociáła
Bestyey dźikiey pastwiskiem się stáłá
Duszá/ y od niey srogo osiedłana
W łup poczytána.
W twe Pánie dáry bedacy bogáty/
Przez nie złupiony z niewinności száty/
Przed twoy maiestat stánąć nie mam wagi
Gdym został nági.
Twoiey wyszedszy od twarzy ozdobny/
W brzydkościách błądze sobie niepodobny/
Serca złość duszę/ iák sadzámi kurzy
Białość iey murzy.
Smácżne dobrodźieystw twych zmiotszy pásztety
Zbrudzone kálem gem spraw złośnych wety/
W złey grzechow gumi obwinioney ydę
Ná swą Ohydę.
Nie znáć obrázu twego Boże ná mie/
Iák po przestępstwie w Ráiu ná Adámie/
Zátártey owcy nie chcesz dáć ze środnymi
Zyć wybránemi.
W ktorego nie są czyste oczách niebá/
Iákim się kształtem mnie wodźić potrzebá/

conſpectu cæli non ſunt mundi, vacuus, immundus, ac vilis, audebo redire, & delinquendo infatuatus communicare cum electis tuis.

Do ciebie y wniść w poczet wiekuiſty
Cem ieſt nieczyſty

Rediiſem vtiq; licet pauidus ac pudefactus, paternâ tamen tuâ benignitate fretus dulcis enim Pater es filio proficiſcenti in longinquam Regionem.

Wrocilbym iednák lubo ſtráchem ziety/
Wiedzac żeś Oycze ieſt dobry y świety/
Ześ zabiegłego w kráy dáleki ſyná
Słodycż iedyna.

Sed ex diuturna peregrinatione redeunti multo dulcior, attamen redeunti ad te Deus facultate careo. A ſæuiſſimo enim prædone vinctus teneor non ferro aliero, ſed ferreâ meâ voluntate, ex quâ catenam mihi conſtrixit inimicus, & in operibus, atq; in omni vitioſo famulatu ad amaritudinem perducit animam meám,

A ieſzcze ſłodſzy powracáiacemu/
Z dalekich kráiow/ ſynowi twoiemu/
Ja przecie gdy ſie chce wrocić do ciebie
Jak w zwode grzebie.

Z żeláżney woli mey w żeláżne peto/
Od rozboynikâ nápowod mie wzieto/
Ná tym powodzie w dobra iść nie moge/
Tylko wzła droge.

Refugium meum longè eſt à me, quiá longe a Peccatoribus ſalus, & in miſerâ ſeruitute mori compellor; niſi tu Domine de cælo proſpiciens opem feras.

Rátunku niemam bo od grzeſzacego/
Dáleko zawſze ieſt zbawienie iego/
Jeżli ſam Boże nie ratuieſz/ przyidzie
Vmrzeć w tey biedzie.

In limoſo profundi luto infixus ſum & tempeſtas tentationum quaſi fluctus ſæui maris obruit átq, demerſit me, ita vt imminentia pericula poſſe me euadere deſperem niſi aſſumpſeris me Deus meus,

Vlgnałem w błocie; á złych pokus fále
Jak morſki bałwan iuż mie nurza cále/
Y deſperacko zágine w tey toni
Gdy Bog nie broni.

Quo enim ſurgere magis nitor, eo grauius allidor, intus & foris mihi ipſi ſum moleſtus & vtrobiq; hoſtes domeſticos inuenio qui me peſſundant.

Bo co ſie porwe to głebiey zapadne/
Zewſząd ſtrapiony iuż ſobą nie władne/
Domowi náwet y ći na łeb pchaia
Y zátapiáia.

Ad dexteram & ad ſiniſtram circumſpicio, & neminem cui me

W práwo lub w lewo poyźrze znaleść trudna/
W ktorymby przyiaźn nie byłá obłudna/
tuto cre

tuto credam video, sed vndequáq; metus concutit & ad quemcunq; diuerto amicum, fidelem nó reperio.

Strách zgolá zewſząd że niemáß żadnego
Wprzyiaźń ſzczerego.

Et quomodo reperiam qui Deo meo datam fidem non seruo? consolantem me quæsiui in afflictionibus & calamitatibus meis, & non fuit qui me consolaretur ex omnibus charis meis

Lecz nie dziwuie bo y ia tez Bogu
Wiary nie trzymam rzeczonego progu/
Mnie też w vciſku (com im vfał wiele)
Nieprzyiaciele.

Sed incidi in homines verbosos & loquaces nimis, quin potius mutos; & ob hoc mutos, quoniam non ex eis sonabat verbū tuum Deus meus.

Mównych ięzyczna tych mię trapi mowá/
Co mowie mownych? ia niemi bez słowá.
Bo słowá w ſobie dobrego nie máia
Chociaß wołáia.

Sed delictum oris eorum, sermo labiorum ipsorum: qui defectus meos sine compassione damnabant, & insultantes mihi durè & inuectiuè ad lucrum me iurgia prouocabant.

Ale zwyczáyne do osławy gęby/
Ne vłomności ná złe wziawßy zęby/
Vragáiąc mi ſławili mię żywie
Lżyli złośliwie.

Stultis deceptoribus sæpè suffragatus sum, & à recto tramite declinans, in eorum sententiam ignarus iui; sensimq; atq; paulatim ab eis permotus sum ad eas nugas & insanias: vt quamuis a verâ Religione (te opitulante) nunquam defecerim, crederem multas nænias.

Co zwodzą tákim pomagáłem często/
Ich stronem trzymał y bładziłem gęsto/
A lubom prawdey nieodstąpił Wiáry
Słałem iey mary.

Cæterum inexcusabilis homo ego sum; quia cum te Deum in veritate semper cognouerim, non in veritate & spiritu adoraui.

Więc tu wymowká ná mię bárzo trudna
Znáiomość Bogá/ że we mnie obłudna/
Szczerości bowiem winney iego chwále
Nie trzymam stále.

Sed commutaui veritatem in mēdacium, & seruiui creaturæ potius quam Creatori, & in rebus corru-

Bo prawdę twoię Boże w kłamstwo mienię/
Kiedy nád Stworce miłuię stworzenie/
W znikomych rzeczach serce vtapiáiąc
One kocháiąc.

ptibilibus me, atq; cæteras voluptates meas exquisiui.

Sed age Domine dulcedo mea & fiducia mea & quemadmodum fecisti, vt in verâ fide te agnoscerem excita me in pecátis dormientem, & illumina oculos meos ne vnquã obdormiam in morte.

Illumina, accende, & erige eos ad te, vt in lumine tuo videant te lumen æternum, lumen indeficiens & inextinguibile, lumen dulce & delectabile.

Videant & lætentur, atq; concupiscant decorem tuum, sciantq; nihil præter te vel in te, & propter te esse diligendum.

Tu Domine qui lux vera es, illuminas omnem hominem venientem in hunc mundum, fac oriri hoc lumen tuum in tenebris meis & desiderare me iustificationes tuas.

Vt vi amoris liquefacta anima mea deficiat in salutare tuum, atq; sitiat delectationes tuas.

Animam meam dico, sed liceat mihi tuam dicere, tua enim est, quia tu eam creasti ac dedisti, mea vero est quia ego à te recepi.

Custodi ergo creaturam, quam ad tuam imaginem singulariter formasti, & ne permittas perire pretiosum donum tuum, quo me super omne opus manuum tuarum sublimasti.

In corpore meo & in membris meis, exige quidquid velis: induatur

Lecz ktorys spráwił/ ma słodyczy práwa/
Ze cie przez wiáre moy rozum vznawa/
Ty mie wzbudz/ grzechow spadz śmiertelny z
Sen co ie mroczy. (oczy/

Oświeć ty wzrok moy obroć oko k sobie/
Abym prawdziwa świátłość widział w tobie
Ktorys światłościa nieustannie lániaca
Rádość czyniaca.

Niech w twa ozdobe moie pátrzy oko/
Niech sie w twa miłość zápedzi gleboko/
Kochánie w tobie y dla ciebie Boże
wszytko przemoże.

Ty ktorys práwym świátłem iest káżdego/
Człowieká ná ten świát przychodzacego
Oświec noc moie bym wyszedszy z cieniá
Prágnał zbáwienia.

Niech sie rostapiam twa miłościa zgrzany/
Chcac tám bydz/ Orszak gdzie masz swoy wy-
Słodkopłynnego w Tobie duszá moiá (brány
Niech prágnie zdroiá.

Lecz pono bładze moia zowac dusze/
Tys stworzył; że iest twoiá przyznáć musze
Ze mi ia iednak reká dálá twoiá
Mege rzecz moiá.

Wiec stworzonemu ná wyobrażenie
Dárowi nie day iść na zátracenie/
Gdyż mie nad ziemskie stworzenie twe dźiło
W tym vszláchciło.

Z ciálem z członkámi co chcesz poczni Pánie/
Niech sie robakiem/ niech zgniłizna stánie/

tur

tur caro mea putredine, & consumatur vermibus; sed quæso Domine, tantum parce animæ meæ & in eam non extendas manum tuam.

Reduc me in vias tuas, ante solis occasum (aduespera est enim) & coge me ire ad te, si vocare parum est.

Coge vt libet modo vadam, & non peream non propter me, quia tuâ misericordiâ toties abutens eâ me indignum feci.

Sed propter nomen Sanctum tuum aufer á me cor lapideum, & da mihi cor carneum: ac pone Spiritum tuum in medio mei, vt ambulem in præceptis tuis, & iudicia tua custodiam.

Sero nimis ad venio Domine fateor vtinam venissem citius, sed scio & certus sum quod venientibus tēpus non præscribis, modo veniant.

Nec minus benigne recipis nouissimos quam primos, quamuis enim odio peccatum habeas, peccatorem tamen non odisti nec in perditione eius lætaris.

Et ideo etsi longam moram fecerit tu tamen patienter expectas eum.

O quam dulcis, ô quam suauis vox illa tua Domine, in quâ animæ meæ spem dedisti: fornicata es cum amatoribus multis tu tamen reuertere ad me, & ego suscipiam te.

Quam delectabile ac iucundum verbum illud, quo peccatores de se ipso di-

Odważnym ná to/ byle tylko cálá/
Duszá zostálá.

W drogę mie twoie/ náwroć poki słońcá
Przy zmroku żyćia nie obaczę końcá
Przymuś yść k sobie ieżli ná wołánie
Twe nie dbam Pánie.

Przymuś mie iák chceß bylem nie zaginał/
Nie dla mnie bom twe miłosierdźie minał/
Gardząc ym ſtad me (abyś był łáſkáwy)
Niegodne ſpráwy.

Lecz dla twoiego Imienia Swietego/
Spraw ſerce miekkie z ſerca kamiennego/
Tchin w mie twÿ Duchē bym ſie boiac bladu
Strzegł praw y ſadu.

Nierychło wprawdźie poſpieſzam do Bogá/
Bodayby byłá predſzá k tobie drogá/
Lecz ty przychodniow w łáſkáwey maſz myśli
By tylko przyśli.

Jednákoś dobry pierwſzym y poślednym/
Grzech brzydkić. Jednak w grzeſznku ſie biednÿ
Kochaſz/ ſmiecac ſie z iego zatráceniá/
Cieſzac z zbáwieniá.

Z tad chcć nierychło z ſwych powſtaiac złośći/
Nie ſpieſznym krokiem do twey łáſkáwośći/
Przychodzi/ przecie czekaſz go ćierpliwie/
Witaſz ſtwaplíwie.

O iák w mych vſzách głos twoy wdźieczny wieie
Gdy czyniſz dobra duſzy mey nadźieie/
Mowiac: lub żyłáś wſzeteczńie ná świećie/
Przyime ćie przećie.

Iák wdźieczne ſłowo nioſace otuchę
Y deſperatom byle mieli ſkruchę;

ipſis diffidentes conſolari s:ſi impius egerit pœnitentiam de omnibus pec catis ſu:s vita viuet & non morietur non enim voluntatis meæ eſt mors, impij.

Ze będą żyli/ że ty śmierći onych
Nie chceß ſtrußonych

Magna quidem iucunditate audio cum te dicentem audio, quod exultantis Paſtoris humeris reportetur ouis quæ errauerat.

Z weſeiem ſłyßę przypowieść ßczęśliwą/
Ze Páſterz rad/ yß nálaſł owcę żywą/
Strácona/ wziawßy ná rámioná ſwoie/
Nioſł w ſwe podwoie

Et drachma referatur in theſauros tuos, collætantibus vicinis mulieri quæ inuenit, & lacrymas excutit gaudium ſolemnitatis Domus tuæ, cum legerem in ea de minore filio, quoniam mortuus erat & reuixit.

Ze groß ználeſion wrocon do ſkárbnice/
Ze w onym domu z płáczu oſchły lice/
W ktorym ſyn zmárły do żyćia wrocony/
Przez ćię wſkrzeßony

Da ergo Domine animæ meæ vocem virtutis tuæ, nec virtutis tantum torporem excutientis animarum, ſed & radium lucis, annuntiantem pariter hominibus peccata eorum, illuminantem abſcondita tenebrarum.

Chćiey tedy Boże duße mą ogłośić/
Nie tylko gnuśność twẏ głoſem z niey znośi
Lecz y oświećić aby znamienity
Miálá/ grzech ſkryty

Sonet vox tua in auribus cordis mei & dic animæ meæ dormienti quid tam diu lethargico grauaris ſomno, & vinculis captiua detineris? hora eſt iam de ſomno ſurgere, & vt derelinquas viam tuam atq; reuertaris ad me, qui redemi te.

Niech zábrzmi ten głos w vßach ſercá mego/
By dußá wſtáłá ze ſnu śmiertelnego/
Niech z okow wolna drogi złe porzući/
K tobie ſię wrući

Ná ſunámitkę záwołay ogromnie/
Niech ćię obacze/ wroć ſię prędko do mnie
Mow: że ia ieſtem pámiącym w niebie/
Co wołam ćiebie

Reuertere ſunamitis, reuertere vt intueamur te, reuerterere & non tardes amplius venire ad me, ego enim ſum Dominus Deus tuus qui voco te.

Mow ia to ktory iam w ſobie boleię/
Widząc że z tobą dußo źle ſię dźieie/
Już dawnych cále zápominam rzeczy/
Nie miey ich w pieczy

Ego ſum ipſe qui deleo iniquitates tuas propter me, nec habeo in memoriâ priora.

Tu

Tunc fiducialiter dicam ego, conuertere anima mea in requiem tuam, quia Dominus benefecit tibi.

W ten czás bespiecznie rzekę: do pokoiu
Podź moiá duszo/ z grzechowego boiu/
Abowiem lubo twá złość śiłá wini
Dobrzeć Bog czyni.

Ad eum securè vade, & licet à vijs tuis pessimis lassata: eò citius perge, quo citius requiescere concupiscis.

Wiec poufále podź do twego Páná/
A luboś we złey drodze spracowána
Tym predzey pośpiesz im predzey spocznienia
Chcesz z vtrudzenia.

Noli deterreri peccatis tuis, si enim fuerint vt coccinum quasi nix dealbabuntur, & sicut nebula delebuntur, nec de audacia accusare verearis vbi de obedientia laudaris.

Niech ćie nie strászy grzech/ lub iest iák sádze;
Mowi Bog: ia to iáko śnieg wygłádze/
Iák mgłe rozpedze/ á gdy krnabrnych gánie
Mow krnabrnym Pánie.

Vade & propera anima mea ad eum qui non venit vocare iustos, sed Peccatores, & si peccatrix es, Deus peccatorum, Deus tuus est.

Nie żáluy krokow Duszo ktemu sporych
Ktory nie wola zdrowych lecz wgrzech chorych.
Bog grzesznych/ twoy sie Bogiem bydź zászczyca
Jesliś grzesznicá.

Quid ergo ire times, quæ non á seuero iudice vocaris, sed à Patre misericordiarum, vt misericordiam consequaris.

Czegoż sie lekasz gdy nie Sedźia srogi
Wola/ lecz Oćiec w miłośierdźiu mnogi/
Po to/ áby ćie łáską swą dárował/
Zguby vchował.

Ideo vade nunc lubens ad misericordiam vocata, ne postea ad iudicium compulsa vadas.

Idź z chećią gdy ćie łáskáwie wołáią/
Dcyść miłośierdźia/ placu pozwalaią/
Byś w ten czás nie szłá z musu y rospácznie/
Gdy sie sąd zácznie.

In te iam Domine & Pater inclite confido & non erubescam cōfiteri tibi deformitates & blasphemias meas, qui non erubui profiteri eas, coram hominibus & latrare aduersum te

W Tobie vfáiac wstyd ná strone złoże/
Z sprosznośći/ z bluźnierstw/ spowiadā sie Boże/
Ktorem bez wstydu vmiał ludźiom ziáwiać
Tobie w brew sławiac./

Murmuret Pharisæus & dicat, quis potest dimittere peccata, nisi Deus? mihi etenim qui ad cor loquitur Deus est.

Niech zazdrośćiwie Pharyzeusz mruczy/
Ktoż grzech odpuśći tym/ co ich grzech kruczy/
Gdy nie Bog? sercem (ia mowie) mȳ rzodźi
Bog co nie zbłądźi.

Cu-

Cuius ſermo viuus & efficax qui me vocat, pius ac tranquillus eſt, & qui non ſolet continere in ira ſua miſericordias ſuas.

Ten do mnie mowi żywie y ſkutecżnie
Pan dobry/ ktory daie pokoy wiecżnie.
Co miłośierdźia (ktorego zażywa)
W gniew nie pokrywa.

In verbo itaq; tuo ſecurus ibo ad te Deus meus fiducia mea, & portio mea in terrâ viuentium.

Twym tedy słowem iuż vbeśpieczony/
Skwapliwe k tobie Boże puśćie gony/
Ciebie wdźiał biere w Tobie me vfnośći/
Na tey niſkośći.

Ibo procidens ante te & Maieſtatem tuam non timebo quoniam tu vocas me, & ne offendam oculos tuos dum immundus appareo in conſpectu tuo.

Pádne przed twoy tron/ ſtrách puśćże ná ſtrone
Gdy mie ſam wołaſ/ niech nieodwrocone
Twe oko bedźie/ że nieczyſty chodźe/
Przed ćie przychodźe.

Sordes meas abluam lacrymis aſſiduis, & palpebra à fletu non quieſcet, ſed erit lectus meus conſcius dolor s mei.

Sproſnoſć ma bede w łez omywał zdrowu/
Powiekom nie dam przed płaczem pokoiu/
Lecż bedźie żalu mego świadkiem łoże/
Laſkawy Boże.

Quo tibi placeo, dum mihi diſpliceo, & per te ad te conuerſus, de commiſsis pænıteo, vt mundo corde laudem te dicens.

Tym ziety gdy śie ſam ſobie ohydźe/
Bede w tych/ coć śie podobaia tydze.
Przez ćiebie w tobie nawrocony wſkruſże/
Zakrzyknąć muſże.

Domine quis ſimilis tibi, tunc enim ſpecioſa erit laus in ore Peccâtoris & qui ſeminauit in lachrymis, in exultatione metet.

Boże ktoć kiedy naydźie rowiennika ?
Taki każdego głos wdźięczny grzeſzniká
A ty coś w ſkruſze dobre śiał naśienie/
Zni vćuſzenie.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto, Sicut erat in principio & nunc & ſemper & in ſæcula ſæculorum Amen.

A zá toć nigdy nieſkończona chwała/
Ná wſzytkie ſtrony bedźie rozlegálá/
Oycże z Synem Tobie Swiety Duchu/
W wiecżności vchu.

PSALMVS VII.

Miſerere mei Deus quoniam tribulor & inenarrabilibus urgeor miſerijs.

Zmiłuy śie proſże B. bom ieſt vtrapiony/
Niewypowiedźianemi trośkami ściśniony.

Torren-

Torrentes enim inquitatis conturbant me & intrauerunt aquæ vſq; ad animam meam.

Burzliwe bowiem wody duſze zlały moie/
A wſtroś io znurtowáły niepráwośći zdroie.

Ita vt quaſi fluuius inundans peccata mea quæ hactenus diſſimulaui, confiteri quoq; & emendare neglexi eouſque excreuerint.

Ktore że bez ſpowiedzi żyiac y popráwy/
Támowalem/ ták zlały iákby rzeczne ſpławy.

Vt ſupergreſſæ ſint caput meum & aſſenſuali appetitu concupiſcétiam, mentem, & voluntatem meam inflexerint, immo ſeruituti Diaboli me ſubiecerint.

Tych nád głowa ſum czuie/gdy myśl me y wola
Do vczynku ſkłoniwſzy/ czárt bierze w niewola.

Ve mihi, quia totus lethaliter plagatus ſum, & à planta pedis vſque ad verticem nulla eſt in me ſanitas.

Przez tego (ách nieſtetyſz) ciężkom zkátowány/
Od ſtopy áż do głowy záſtapiły rány.

Supplantauit enim me inimicus meus, & tanquam crudeliſſimus tyrannus in me ſæuiens, omnibus me ſenſibus priuauit, relinquens ſolum intellectum.

Podſzedł mie nieprzyiaciel wſwey tyráſkiey dumie
Gdy inne wziawſzy zmyſły dał bydź przy rozumie

Vt de damno & iactura mea addendo ſcientiam adderet etiam & dolorem.

Abym nie vznawáiac vtráty y ſzkody/
Żal goretſzy rozſzerzał w ſobie bez ochłody.

Parum quidem noceret ſi omnimoda functione ſenſuum orbaret, & in cunctis actionibus meis prorſus inſenſibilem me feciſſet.

(ło
Gdyby wſzytkie zmyſły wziął/ ſzkodybym miał má-
B y mi ich we wſzytkich mych ſpráwach nie ſtá
(wáło.

Sed orbauit ad locum & vim intulit ad malum.

Lecz tám mi ie tylko brał kedy mieyſce grzechu/
Zenacy do predſzego w złey ſpráwie poſpiechu.

Et ſtupore quodam inſenſibilitatis internæ animum meum per exteriora effuſum ſic affecit vt damna interiora non ſentirem.

(ſzkody
Zewnatrz zmyſły zmamiwſzy/ nie dał zewnatrz
Znáć/ lecz áffektō zwierzchney dał záżyć ſwobody.

Cum enim audire expedebat ſurdus eram & à veritate auditum auertebam.

Gdzie bowiē ſłuchać trzebá tam niemiałē ſłuchu
Głos prawdy mieyſcá w moim nie náydowa/
v-chu.

Cum vero aures obturare æquum

Gdzie záś zátykáć vſzy przed proznemi ſłowy.

erat ne

erat, ne audirem inutilia, & ineptias multorum, velox tunc ad audiendum ac beneuolus auditor semper eram.

Otwierałem y słuchał rad wßetecżney mowy.

Cælestia tanquam insipida gustaba n; & ab omni spirituali Cibo nauseabat anima mea.

W niebieskich rzecżách smácżney nie cżuł ē zapra(wy/
Brzydkie mi záwße były duchowne pottrawy.

Terrena verò super mel & fauum dulciora iudicabam.

Jle sie gdy o ziemskich rzecżách mowić zdało/
Bárdziey mi to nád cukier y miod smákowało.

Ad contemplanda quæ Dei sunt, cæcus & animalis homo eram.

Do Boskich rzecży myśla y okiem stronikem/
Jakby tego nieznáiac tak iak bydle żyłem.

Quæ verò mundi sunt superbo oculo videbam & insatiabili corde cupiebam.

W to zas co iest swieckiego całem wlepił ocży/
Do tego chciwe ledwie serce nie wyskocży.

Nec in sensibus tantum sed & in membris meis quæ dedit mihi Deus in ministerium animæ meæ, viam salutis mihi occlusit antiquus hostis.

Wiec przy smysłách y cżłonki cżártu sie dostały
W sequestr/ co Bogu y mey dußy służyć miały.

Et tales in hac dira obsidione mihi parauit insidias vt eas vitare nunquam potuerim, sed quoties fugam tentaui incidi in manus eius.

Y w tákie śidłá wpádły/ że chocć od nich stronił/
Przeciem sie żadna miára onych nie vchronił.

Peccaui enim videns, & videre nolens, obsurdescens & audire volens, tacens & loquens.

Bom wiec pátrze nie pátrze/ słyßy lub nie słyßy/
Vcho; Jezyk mowił co lubo teß był ...

Stans & sedens; dormiens, & vigilans, ambulans, & quiescens.

Stałem abo śiedziałem/ spałem lub nie spiacy/
Tak chodzac iak nie chodzac zawße był grzeßacy

Omnem deniq; proprium & cōmunem vsum sensuum & membrorum in turpem abusum commutaui.

Zwykłe zmysłow y cżłonkow vżycie/
Obracałem w niezwykłe/ sprosne/ znamienicie.

Exardescens inmundis desiderijs meis adeò vt omnem legem naturalem, Diuinam, & humanam transgressus sim.

Przyrodzone/ y Boskie/ y ludzkie vstawy
Łamiac/ chcecia pałałem w niecżyste zabawy.

Et in sola peccati lege obseruanda diligens fuerim.

Grzechowe tylkom práwá strzegł/ te do kad kazáło
Tam sie zmysłow y cżłonkow zawße nawrac..

Vtinam

Vtinam fuiſſem & iam non eſſem, ſed heu! quoniam idem qui antea fui, adhuc ſum, nihilq; mutatus ab illo deteriora ſequor.

O bym nie był czymē był/ lecż ach mnie nieſzczęſny
Bez odmiány żyię wzłość bárziey známienity.

Adhuc enim præſidens voluntas languida dominatur: & anima mea fœdiſſimapariter atq; fœdiſſima horrendis vlceribus vndiq; ſcaturiens.
Non aliunde quam à ſeipſa in priſtinis malis perſeuerat.

Bom ſie w poddáńſtwo podał gnuśney do tąd (woli/
Duße grzechem zrániona dawny vraz boli.

Ktora nieſkąd pobudkę tylko ſámá z śiebie
Bierze/że ſie do tych czas w złość po vßy grzebie.

Sæpè mihi iraſcor,quia tedet me viuere, cum non tedeat peccare.

Z tąd ſie ſam wſobie gryżąc teſkno mie żyć świátu
Ktorȳ nie teſknił grzeßąc/mieć z cnotą rozbrátu

Cognoſco ſtultitiam meam & confundor, ac confuſus me reprehendo.

Vznawam głupſtwo moie y wſtydzić ſie muße/
Zawſtydzony ſtrofuie ciało me y duße.

O carnalis amator cur in luto concupiſcentiarum tuarum tam diu iaces.

O ciáłá miłośniku (mowiacy ſam ſobie)
Przecż w złych żądzy błotniſtym do tąd leżyß (grobie

Quid tantâ ſolicitudine de rebus mortalibus ſatagis & peritura bona tàm vehementi affectu cupis?

Przecż troſkliwie ßukaß tych/(co śmierć weżmie)
Poco znikome dobro na wielkiey maß piecży(rzecży

Aut quâ ratione bona dicis, quæ cum nimio labore & magno animæ tuæ detrimento acquiris?

Ale iák rzecżeß dobro? rácżey rzecż ládáco/
Ponieważ go doſtáieß z zgubną dußy pracą.

Acquiſita cum timore poſſides, poſſeſſa cum dolore amittis?

Z ſtrachem tego vżywaß cżegoś doſtał z potem/
Nie naciesżywßy ſie z tym gubiß to z kłopotem.

Cur anima mea propriæ conditionis & nobilitatis tuæ obliuiſceris & ſubputredine corporeorum ſenſuum miſeram & contumelioſam ſeruitutem gerere non erubeſcis?

Przecż dußo ſtanu y twey zápomináß godności/
Bezwſtydnie zgniłey ciáłá ſłużąc namiętności.

Cur infida mundi promiſſione deciperis, nec aduertis quod illius ſummum donum vapor eſt ad modicum parens & vanitas vanitatum.

Obietnic świeckich próżna po co dźwigaß kárę/
Ktore ſie wnet nie zmienią/ tylko w dym y párę

Erubeſce, erubeſce peccator miſerrime, quoties ad fallaces creatu-

Zawſtydź ſie záwſtydź grzeßny żeś ták wiele rázy
Zápomniawßy Stwórcy/ [illegible]

ras con-

tas conuersus á Creatore tuo recessisti.

Et rediens ad temetipsum vide qualicunq; oculo mentis tuæ, quã crudeliter miseriæ venationis obtentu anima tua euiscerauit semet ipsam.

Chćiey widźieć iák okrutnie ná nędznym człowie
Własnaá duſze wywnetrzał y brałes iey zdrowie

Dum vilem muscarum prædam immoderato captans desiderio, aranearum instar ex proprijs visceribus sibi retia intexuit.

Gdyś chćiwie muche goniac co prędko vleći/
Swey duſzy ziey wnetrznośći iák paiak dział śieći

Erubesce iterum atq; iterum dico: in quibus nullum fructum habuisti.

Záwſtydź ſie y z tąd záwſtydź że ćie to bawiło/
Coć pożytku żadnego nigdy nie czyniło.

Et ammissum tempus plora vt fructum afferat tibi erubescentia: præbe cor tuum Deo, & solues quod debes

Żáluy godźin ſtráconych być wſtyd wroćił ſtráte.
W tē cos winien day ſerce/ przyimie B. wzapłate

In his sermonibus exacerbor in me, dum interius admonitus, intro in interiora mea.

To mowiac ſam v śiebie z śiebieſ pomſty żądam
Gdy zá wnetrznȳ nathnieniē zewnatrz w śiebie wglądam.

Conferens in corde meo, quid amiserim & quid inuenerim.

Vważáiac w mym ſercu iáko ćieſzka ſtrata/
Żem ná zyſku prożnośći drogie trawił lata.

At non quod probo bonum, sed quod volo malum hoc ago?

Że co dobrego widze y chwale/ nie czynie/
Lecż co pomyslę złego na to ſerce płynie.

Velle enim meum tenet inimicus & configuratum prioribus ignorantiæ meæ desiderijs captiuat me in lege peccati.

Gdyż nieprzyiaciel moie wolą w dawną klube/
Wziął y wprawo grzechowe zaprzągł na wy zgube.

Sed tu Domine Deus virtutum, turris fortitudinis meæ & Dominator vitæ meæ, auxilium tuum ne elongaueris à me,

Lecż ty przybadź cnot rządco Boże wieżo moia/
Panie żyćia moiego/ mey pomocy zbroia.

Ad defensionem meam conspice, & protege me sub vmbra alarum tuarum ne corruam in conspectu aduersariorum meorum.

Chćiey mie bronić: pod ſkrzydłá ſwoiey weź opieki
By w oczách nieprzyiacioł nie vpadł na wieki

Et de

Et de me gaudens inimicus meus ne dicat prævalui aduersus eum.

By przećiwnik z vpadku ćieſząc ſie nie mowił/
Żem go przemogł; iákem chćiał táke go vłowił

Dirumpe vincula improperij mei ſub quibus incuruatus ſum, & funes peccatorum meorum quibus fortiter conſtrictus ſum ſolue potentiſſime Domine.

Ty ſam twoi powroz grzechow/ węzeł vrągánia/
Ktory mie związánego do ziemie náklánia.

Et notam fac inimicis potentiam tuam vt immolem tibi hoſtiam iubilationis dicens.

Pokaż moc twoie Boże tym co ſie mno brzydzą/
Że ćie chwale/ gdy ſpiewą ten wierß; niechay wi-
(dzą.

Quis loquetur potentias Domini? aut quis enarabit omnes laudes eius? qui eripuit animam meam à morte & pedes meos à lapſu.

Kto wypowie moc Boſką y kto chwale iego/
Iż z śmierći wyrwał duße y z vpadku złego.

Qui ſaluauit me ex ore Leonis, & à cornibus vnicornium humilitatem meam.

Broniąc mie lwiey páſzczeki/ w Iednorożcow rogi
Nie dał w páść/ vpadłego ſtáwił mie ná nogi/

Ad quem clamabo niſi ad te? ad quem clamauerunt omnes patres noſtri & ſalui facti ſunt.

Do kogoß ia záwołam ieżli nie do ćiebie/
Ktorego Oyce naśi wzywáiąc/ ſą w niebie.

Ad te inquam qui non fruſtraris ſperantes in te.

Do ćiebie mowie w ktorym ći co vfność maią/
W ſwey ſie ufnośći namniey nigdy nie zdradzáią.

Pone itaq; me Domine iuxta te, & cuiuſuis manus pugnet contra me.

Staw mie tedy przy ſobie á bede beſpieczny/
Choćby w złośliwych reku miecz był obośieczny.

Nulla enim timebo mala, quoniam tu mecum es.

Nie bede ſie niczego bo przy twoim boku/
Każdemu z nieprzyiaćiol mych doſtoie kroku

Ante omne deſiderium meum, dele & detrahe quod plane alienum eſt à te.

A nad wßytko w tÿ żadzy mieiey chćiey wygodźić
Zgładz to we mnie co po twey woli niechce cho-
(dźić

Innoua Crea & confirma quodcunque dederis in te.

Odnow niewinność á ſtworz we mnie co dobre.
A vtwierdzay to cobym miał z ćiebie ſámego.

Vt abiectis carnalibus & inutilibus deſiderijs, laudetur peccator in deſiderio animæ ſuæ.

Spraw me ſerce niech żadze ćieleſne porzući/
A grzeßnik z dobrey niechay bedźie chwalō chući

Et te ſolâ verâ iucunditate frui deſideraus intret poſtulatio mea in

By twey w tobie chcąc záżyć z prágnieniē ſłodkość

conspectu tuo vt in confidentia dicam tibi.

Otrzymał czego żądam y mówił w vfności.

Desiderium animæ meæ tribue ei, Deus meus, scio namque & certus sum quod nemo poterit desiderare te nisi per te.

Czego prágnie má duszá chćiey to iey dáć Boże/
Bowiem ćiebie bez ćiebie prágnąć nikt nie może.

Nec ire ad te nisi tu traxeris eum.

Wiem y to że sie zbliżyć nie może ku tobie/
Kogo ty sam łáskáwie nie poćiągniesz k sobie.

Trahe ergo Domine & da mihi incipere in bono desiderio, vt illud perficiam in bono opere.

Ciągnisz mie tedy y day dobrych vpominki/
Záczbym ktorebym mogł w dobre obroćić vczynki/

Antequam nouum propositum mos vetustus opprimat.

Nowego przedsięwzięćia/poki zwyczay stáry
Nie zátłumi/ ktory sie rozkrzewił bez miáry.

Et prior voluntas vetustate roborata nouam superet.

Y poki pierwsza wola dawno zástárzáła/
Nowey womunsztuk nie weźmie by nią kierowáłá

Vt cũ recta placent reuertar ad solita

By to co sie pokutą stárło y ztłumiło/
Smakuiącym zwyczáiem záśie nie odżyło.

Indue me pretiosis vestimentis salutis decoris tui, & denuda me vilibus viduitatis meæ indumentis.

Boże ty sam łásk twych day ozdoby bogáte/
Ziawszy ze mnie śieroctwá owdowiáłą szátę:

Quibus deorbatus secundum pristinam conuersationem veteris hominis incedo, & noli opprobrij viduitatis meæ recordari amplius.

W ktorey dawnego nędznik przyimiot człeká noszę
Lecz mey owdowiáłośći Pánie niebacz proszę

Vt in te nouiter indutus atq; nouus homo factus, nouo spiritu in nouitate vitæ seruiam tibi.

By w vbior twoy przebrány stał sie człekiem nowym
Nowym sercem y żyćiem służyćći gotowym.

Et in fragrantia vnguentorum tuorum ad te currens gaudeam in IESV Saluatore meo.

Ták w wonnym gdy do Bogá zápáchu pospieszę
W Jezuśie zbawićielu moim sie vćieszę.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto, sicut erat in principio, & nunc & semper, & in sæcula sæculorum Amen.

Ktoremu z Oycem z Duchem Swiętym oddawánie
Chwały/poki wiecznosc trwa/nigdy nie vstanie

Hic Tua Srenensis sistit nunc Musa Decane.

